

La Setmana de la Bíblia en temps de pandèmia

El Papa Francesc, tan estimat, el dia 30 de setembre ens va fer conèixer la seva carta apostòlica sobre la gran figura de Jeroni, el savi cristià que amb la seva traducció-revisió de la Bíblia en llatí, la llengua de l'Imperi romà d'Occident, va obtenir un dels èxits més colossals de tota la història de la cultura: ensenyar a llegir i a escriure a Europa durant més de mil anys. Certament, durant llargs segles d'història cultural europea, aprendre a llegir volia dir "aprendre a llegir la Bíblia Vulgata" i aprendre a escriure volia dir "aprendre a escriure en la llengua i a la manera de la Bíblia". El gran Jeroni, un home apassionat per la Paraula de Déu, ha estat fonamental en la història de l'Església i de la cultura del món. En aquesta carta, el bisbe de Roma ha instituït el «Diumenge de la Paraula de Déu» i estableix que se celebri el tercer diumenge de durant l'any, per al 2020, el 26 de gener, amb activitats que s'allargaran durant tota la setmana que comença aquest diumenge.

Enguany és un any molt estrany: segurament el més insòlit que devem recordar en les nostres vides. Els primers temps del confinament van servir, per als qui ens estàvem a casa, per a aprendre a redescobrir el valor del silenci. Quan no es pot fer altra cosa, sempre es pot pregar i llegir, assaborir el valor del misteri d'un Déu que ens parla i al qual podem escoltar. Aquest és el gran misteri de les Sagrades Escripures: el diàleg entre Déu i les persones. Descobrir això omple de sentit les nostres vides. No som solitaris en un món on tot sovint és difícil de descobrir-ne el sentit (suposant que en tingui), sinó persones en diàleg amb Déu. Aquest és el nucli del missatge de la Bíblia. El sentit de la vida (i la felicitat que se'n deriva) són un do, que sols pot ser acollit en el diàleg amb Déu, en les històries i les pregàries de la Bíblia, on descobrim que el sentit de tot es troba en el diàleg pel qual ens sentim reconeguts per una persona que et coneix i que t'estima i que, per això, el crida pel nom: *Li diu Jesús: «Maria!» Ella es gira i li diu en la llengua dels hebreus: «Rabuni», que vol dir «mestre»* (Joan 20,16). Sempre he pensat que aquest verset conté la síntesi de tota l'experiència espiritual del misteri cristià.

En aquests temps de por, la Sagrada Escripura, amb la seva saviesa infinita ens permet entendre el valor profètic de les paraules de l'Apocalipsi: *Llavors vaig sentir al cel una veu forta que proclamava: «Ara és l'hora de la salvació, del poder i del regnat del nostre Déu, i el seu Messies ja governa, perquè l'acusador dels nostres germans, el qui els acusava nit i dia davant el nostre Déu, ha estat expulsat. Ells l'han vençut per la sang de l'Anyell i pel testimoniatge del seu martiri, ja que no van estimar tant la vida que els fes por la mort* (Ap 12, 10-11). La vida acollida com a do i la mort com a trobada definitiva amb el Senyor de la vida, que ens cridarà pel nom.

Joan Ferrer Professor de la Universitat de Girona i de la Facultat de Teologia de Catalunya. President de l'Associació Bíblica de Catalunya